

167897

Uitgifte

Repertoriumnummer 2024 / 5230
Datum van uitspraak 9 september 2024
Rolnummer 2023/AR/755

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

VERVROEGDE UITSPRAAK VAN
23/09/2024

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer

COVER 01-00003980195-0001-0024-01-01-1

2023/AR/755 - In de zaak van:

POSTALIA BELGIUM BV, ON 0463.006.734, met zetel te 7700 MOESKROEN, Gustave Fachedreef (L) 1,
appellante op hoofdberoep – geïntimeerde op incidenteel beroep,
hebbende als raadsman mr. [REDACTED] en mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED],

tegen:

1. **Dhr. A**, RRN [REDACTED], wonende te [REDACTED]
2. **NIA BV**, ON 0678.404.835, met zetel te 1780 WEMMEL, Maalbeeklaan 22,

geïntimeerden op hoofdberoep – appellanten op incidenteel beroep,
hebbende als raadsman mr. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], advocaat te [REDACTED] [REDACTED]

wijst het hof het volgend arrest:

1. RECHTSPLEGING IN HOGER BEROEP.

- 1.1. Het hoger beroep bij verzoekschrift neergelegd op 10 mei 2023 werd ingesteld tegen het vonnis van 21 december 2022 van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, zetelend zoals in kort geding, met AR-nummer A/21/00341.
- 1.2. Het hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.
- 1.3. De procedure verliep op tegenspraak. De advocaten van de partijen werden gehoord op de openbare zitting van 10 juni 2024. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.
- 1.4. De partijen worden hierna verkort als volgt aangeduid:
  - BV POSTALIA BELGIUM: POSTALIA
  - Dhr. A en BV NIA: dhr. A – NIA.

2. FEITEN EN VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING.

- 2.1. POSTALIA is een onderneming opgericht in 2015, gespecialiseerd in het stroomlijnen van bedrijfspost en zij is actief onder de benaming 'EasyPost'.
- NIA is de managementvennootschap van dhr. A, die bestuurder is (stuk 3 Postalia). Dhr. A heeft in dienstverband voor POSTALIA gewerkt.
- POSTALIA en NIA sloten op 30 augustus 2018 een dienstverleningsovereenkomst van onbepaalde duur (stuk 1 Postalia – stuk 2 NIA). De prestaties van NIA werden geleverd door dhr. A en waren van commerciële aard. NIA verleende o.m.
- 2.2. prestaties inzake de uitbouw en het beheer van het commerciële luik van de activiteiten van POSTALIA, zij stuurde de verkoopploegen aan, onderhandelde en sloot zelf klantencontracten met grote klanten voor de verwerking van post en postpakketten.
- POSTALIA en NIA ondertekenden op 6 februari 2020 een document *“Beëindiging van de dienstverleningsovereenkomst in wederzijds akkoord”* (stuk 2 Postalia):
- “Stellen hierbij in wederzijds akkoord een einde aan de dienstverleningsovereenkomst zonder inachtneming van een opzeggingstermijn en zonder betaling van een opzeggingsvergoeding op 28/02/2020.*
- Beide partijen zien hierbij dan ook uitdrukkelijk af van alle rechten in het kader van de wet op de dienstverleningsovereenkomsten en doen afstand van alle contractuele en andere vorderingen tot schadevergoeding op basis van welke wetgeving ook.”.*
- POSTALIA verwijst naar een factuur van 18 december 2020 van TEAMLEADER NV ten bedrage van 5.002,14 euro, die zij eind december 2020 ontving, met aanrekening van
- 2.3. de jaarlijkse abonnementskosten voor het gebruik van de software van Teamleader voor haar klantenbeheer (stuk 5 Postalia).
- POSTALIA stelt dat zij navraag deed over de hoogte van de factuur gezien zij, onder impuls van NIA en dhr. A andere software voor klantenbeheer gebruikte (Salesforce) (met verwijzing naar een chatgesprek van eind 2019 (stuk 15 Postalia), waarbij bleek dat het abonnement bij Teamleader nog regelmatig werd gebruikt, o.m. door dhr. A die bestanden had gedownload (cf. stuk 8 Postalia met bijlagen)).
- POSTALIA werpt op dat zij via verschillende kanalen vernam dat dhr. A haar klantgegevens zou delen met NV MESTRABEL (concurrent van POSTALIA) en dat zij

vermoedde dat NV MESTRABEL deze gegevens ook daadwerkelijk gebruikte (met verwijzing naar stuk 9 Postalia).

- 2.4. Bij exploit van 4 februari 2021 ging POSTALIA over tot dagvaarding zoals in kort geding van dhr. A, NIA en NV MESTRABEL.

POSTALIA vorderde de navolgende voorlopige maatregelen alvorens recht te doen ten gronde:

- dhr. A, NIA en NV MESTRABEL verbod op te leggen klantgegevens en andere data van haar op welke manier dan ook te gebruiken of te verspreiden, onder verbeurte van een dwangsom van 100.000 euro per inbreuk,
- TEAMLEADER NV overeenkomstig art. 877 Ger.W. te bevelen digitale bestanden voor te leggen,
- TELETNET GROUP HOLDING NV en PROXIMUS NV, de met hen verbonden entiteiten en elke andere internetprovider die één van de IP-adressen zou verleend hebben die gebruikt werden om met de gebruikersgegevens van dhr. A in te loggen op het account van POSTALIA bij TEAMLEADER, overeenkomstig art. 877 Ger.W. te bevelen de logbestanden over te leggen,
- dhr. A en NIA in toepassing van art. 871 Ger.W. en art. 877 Ger.W. te bevelen opgave te doen van de publieke IP-adressen en poortnummers die door hun internetproviders werden toegekend of waarvan zij gebruik hebben gemaakt in de periode sinds 28 februari 2020 tot en met 1 januari 2021,
- een deskundige-computerexpert aan te stellen.

Dhr. A en NIA vorderden de vordering ontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren. Zij stelden een tegenvordering ertoe strekkende POSTALIA verbod op te leggen enige communicatie te doen waarin dhr. A of NIA rechtstreeks of onrechtstreeks, impliciet of expliciet worden vermeld, onder verbeurte van een dwangsom van 50.000 euro per inbreuk met een maximum van 500.000 euro en zij vorderden de veroordeling overeenkomstig art. XVII.4 WER tot aanplakking, bekendmaking en publicatie.

NV MESTRABEL vorderde de vordering onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

Bij vonnis van 2 juni 2021 van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, zetelend zoals in kort geding, werd beslist, recht doend op de hoofd- en tegenvordering tot voorlopige maatregelen in toepassing van art. 19, lid 3 Ger.W.:

- deze werden ontvankelijk verklaard,
- alvorens verder te oordelen, werd de aanstelling bevolen van [REDACTED] als deskundige met opdracht zoals omschreven in het vonnis.

- 2.5. Gerechtsdeskundige ██████████ werd bij beschikking van 29 juni 2021 vervangen door ██████████ als gerechtsdeskundige.

De gerechtsdeskundige maakte op 8 november 2021 zijn eindverslag op met navolgend besluit:

“6.1. Identificatie POSTALIA-Teamleader logins via de account dhr. A

De tabel in 4.1 vergelijkt de login gegevens welke verstrekt werden door Teamleader, en de informatie van de respectievelijke providers met betrekking tot de gebruikers van die IP-adressen op het moment van de login.

Uit die vergelijking kan ik alleen besluiten dat er in de periode, die volgde op het dienstverband van dhr. A bij POSTALIA tot 12 januari 2021, verschillende keren werd ingelogd op POSTALIA database bij Teamleader met het account van dhr. A. Dit gebeurde zowel vanop zijn privéadres als vanop het adres van MESTRABEL en het adres van dhr. C.

6.2. Aard, inhoud en dateren van de bestanden die daarbij werden aangemaakt/gedownload.

De hierboven beschreven toegang beperkte zich niet tot louter kijken in de database maar was ook aanleiding tot het aanmaken van verschillende exports van gegevens.

Zoals aangegeven door Teamleader zijn alleen de geëxporteerde lijsten met bedrijven beschikbaar voor onderzoek. De bestanden van 17/10/2020 bevatten per bedrijf zeer gedetailleerde informatie. Daarbij valt vooral de inhoud van de velden Achtergrondinformatie, Login en Paswoord op.

De bestanden van 31/12/2020 bevatten, als specifieke informatie voor de bedrijfsvoering van POSTALIA, alleen de huidige werkwijze per bedrijf.”

Na dit deskundigenverslag vorderde POSTALIA de thans in hoger beroep hernomen vordering (zie lager).

Dhr. A en NIA vorderden de afwijzing van de vordering als ongegrond en hernamen hun tegenvordering zoals thans in hoger beroep hernomen (op incidenteel beroep - zie lager).

NV MESTRABEL vorderde de afwijzing van de vordering als ongegrond.

- 2.6. Bij bestreden vonnis van 21 december 2022 oordeelde de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, zetelend zoals in kort geding:

PAGE 01-00003980195-0005-0024-01-01-4

“Uitspraak doende op de hoofdvorderingen van BV POSTALIA tegen dhr. A, de BV NIA en de NV MESTRABEL,

Verklaren deze ontvankelijk doch niet gegrond.

Uitspraak doende op de tegenvorderingen van dhr. A en de BV NIA,

Verklaren deze ontvankelijk doch niet gegrond.

Uitspraak doende over de gerechtskosten,

Zeggen voor recht dat de dagvaardings-en expertisekosten eigen blijven aan de partijen die ze gemaakt hebben, en compenseren de rechtsplegingsvergoedingen in de procesverhouding tussen BV POSTALIA en dhr. A en BV NIA, en veroordelen BV POSTALIA tot betaling aan NV MESTRABEL van een rechtsplegingsvergoeding aan het basistarief van 1.680 €.

Veroordelen BV POSTALIA tot betaling van 165 € rolrecht aan de Belgische Staat (FOD Financiën) die instaat voor de inning.”.

3. VORDERINGEN EN STANDPUNTEN VAN PARTIJEN IN HOGER BEROEP.

- 3.1. Voor een uiteenzetting van de grieven, het voorwerp van de eisen en de argumentatie van partijen verwijst het hof naar de procedurestukken in hoger beroep.
- 3.2. POSTALIA vordert in het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie (letterlijke weergave):

“Huidig beroep toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond te verklaren;

dienvolgens het bestreden vonnis teniet te doen waar de vordering van concludente lastens geïntimeerden ongegrond werd verklaard;

herwijzende als volgt:

- *alvorens ten gronde recht te doen, in toepassing van artikel 871bis, Ger. W, de klantenlijsten als een (vermeend) bedrijfsgeheim (cf. infra) aan te merken en een vertrouwelijkheidskring te creëren, waarbij enkel de partijen en hun advocaten kennis mogen nemen van de gedownloade klantenlijsten;*
- *vervolgens geïntimeerden te bevelen:*

- *elk gebruik, elke verspreiding en elke opslag of bewaring van gegevens met betrekking tot klanten van concludente en andere gegevens afkomstig van concludente en van de uit Teamleader geëxporteerde bestanden van concludente te staken en gestaakt te houden, dit onder verbeurte van een dwangsom van 100.000,00 euro per inbreuk;*
- *alle gegevens en bestanden van concludente terug te bezorgen, of, als de gegevens niet vatbaar zijn om terug te bezorgen, deze gegevens en bestanden, waaronder de uit Teamleader geëxporteerde bestanden, te vernietigen, binnen de 24 uur na betekening van de uitspraak, onder verbeurte van een dwangsom van 100.000,00 euro per dag vertraging;*
- *een gedetailleerd overzicht te bezorgen van elk gebruik, elke verspreiding, elke opslag of bewaring van de geëxporteerde bestanden en de daarin vervatte klantgegevens en andere gegevens, onder verbeurte van een dwangsom van 100.000,00 euro per verzwegen gebruik, verspreiding, opslag of bewaring;*
- *om binnen de 24 uur na datum van betekening van het tussen te komen vonnis, op eigen kosten en onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 euro per begonnen dag vertraging, over te gaan tot:*
  - *aanplakking gedurende een periode van zes maanden van het tussen te komen vonnis, zowel buiten als binnen ieder van hun Belgische inrichtingen, op een duidelijk zichtbare en voor cliënteel en personeel toegankelijke plaats;*
  - *bekendmaking en publicatie van het tussen te komen vonnis in de volgende kranten: De Standaard, De Tijd, Het Nieuwsblad, Het Laatste Nieuws en de Gazet van Antwerpen;*
  - *bekendmaking en publicatie gedurende een periode van zes maanden van het tussen te komen vonnis op de thuispagina van hun websites, hun Facebook en LinkedIn-profielen.*
- *Het incidenteel beroep van geïntimeerden, voor zover toelaatbaar en ontvankelijk, ongegrond te verklaren.*
- *Geïntimeerden hoofdelijk en ondeelbaar te veroordelen tot de gerechtskosten van beide aanleggen.*

Staat van kosten van concludente

- *Dagvaardingskosten: 605,12 euro*
- *(Geïndexeerde) rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.800,00 euro*
- *(Geïndexeerde) rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.800,00 euro”.*

3.3. Dhr. A - NIA vorderen in het beschikkend gedeelte van hun syntheseconclusie (letterlijke weergave):

┌ PAGE 01-00003980195-0007-0024-01-01-4 ─┐

" Wat het beroep van POSTALIA BELGIUM betreft:

In hoofdorde, de vorderingen in graad van beroep van POSTALIA BELGIUM onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren, en dienvolgens te zeggen voor recht dat:

POSTALIA BELGIUM van haar vorderingen wordt afgewezen, en het vonnis a quo dan ook integraal dient te worden bevestigd.

In ondergeschikte orde, in het geval dat het Hof van Beroep van oordeel is dat de stakingsvorderingen gegrond zouden kunnen zijn, quod certe non, én deze uitvoerbaar zijn, quod certe non, en niet zonder voorwerp zijn geworden, quod certe non:

- POSTALIA BELGIUM te verzoeken om duidelijkheid te scheppen hoe er desgevallend aan de gevorderde en bevolen stakingsmaatregelen gevolg moet gegeven worden, en*
- De door POSTALIA BELGIUM gevorderde dwangsommen ten gronde:*
  - In hoofdorde: geen dwangsommen op te leggen,*
  - In ondergeschikte orde: de gevorderde dwangsommen disproportioneel te verklaren en deze te herleiden tot een bedrag van 1.000 EUR per inbreuk, met een maximumbedrag aan verbeurde dwangsommen van 50.000 EUR voor beide concludenten samen, en*
- De door POSTALIA BELGIUM gevorderde publicaties en aanplakkingen af te wijzen als ongegrond.*

Wat het incidenteel beroep van concludenten betreft:

Dit incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens het vonnis a quo op dat punt teniet te doen waar de (tegen)vordering van concludenten lastens appellanten ongegrond werd verklaard, en opnieuw rechtsprekend als volgt:

POSTALIA BELGIUM verbod op te leggen enige communicatie, onder welke vorm ook, te richten aan eender wie, waarin POSTALIA op enigerlei wijze, rechtstreeks of onrechtstreeks, impliciet of expliciet, eerste en/of twee concludente vermeldt, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per inbreuk, met een maximum van 100.000 EUR, waarbij de helft van de dwangsommen zal toekomen aan dhr. A en de andere helft aan NIA.

In elk geval:

POSTALIA BELGIUM te veroordelen tot de algehele gerechtskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding momenteel en provisioneel begroot op:

- In hoofdorde: voor de procedure in eerste aanleg 1.800 EUR, en voor de beroepsprocedure 15.000 EUR,*
- In ondergeschikte orde: voor beide aanleggen 1.800 EUR, ofwel 3.600 EUR."*

4. BEOORDELING

4.1. De toelaatbaarheid van het hoofd- en incidenteel beroep

- 4.1.1. Een exploit van betekening aan dhr. A en/of NIA ligt niet voor. Er wordt ook niet voorgehouden dat een betekening verricht werd. Het hoofdberoep is tijdig en regelmatig naar vorm, wat trouwens niet betwist wordt.
- 4.1.2. Dhr. A en NIA werpen de onontvankelijkheid van het hoger beroep op: (1) wegens onsplitsbaar geschil ten aanzien van NV MESTRABEL, tegen wie geen hoger beroep werd ingesteld en (2) wegens gebrek aan belang in hoofde van POSTALIA daar zij NV MESTRABEL heeft overgenomen en de bestuurders dezelfde zijn geworden (alsook werd POSTALIA bestuurder van NV MESTRABEL).

(1) Betreffende de onsplitsbaarheid.

- 4.1.3. POSTALIA werpt op dat de veroordeling van dhr. A en NIA feilloos kan uitgevoerd worden zonder de veroordeling van NV MESTRABEL.

Art. 1053 Ger.W. schrijft voor dat bij een onsplitsbaar geschil, het hoger beroep moet gericht worden tegen alle partijen wier belang in strijd is met dat van de eiser in hoger beroep, die de andere niet in beroep komende, niet in beroep gedagvaarde of niet opgeroepen partijen ten laatste voor de sluiting van de debatten in de zaak moet betrekken, bij gebrek waaraan het hoger beroep niet wordt toegelaten.

In een meerpartijengeschil staat het de eiser vrij zijn hoger beroep enkel te richten tegen een bepaalde partij en niet tegen een andere partij, behoudens in geval van onsplitsbaarheid van het geschil.

De rechter kan de toestand van de andere, niet in het hoger beroep betrokken partij niet wijzigen, gelet op de relatieve werking van het hoger beroep. In de regel komt het door een van de partijen ingestelde hoger beroep alleen haar ten goede. Ten aanzien van die andere partij is de beslissing van de eerste rechter definitief. (Cass. 22 januari 2024, P&B 2024, afl. 2, 84).

Krachtens artikel 31 Ger.W. is het geschil enkel onsplitsbaar in de zin van artikel 1053 Ger.W. wanneer de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen waartoe het aanleiding geeft, materieel onmogelijk is.

De stakingsvordering van POSTALIA werd lastens alle in eerste aanleg betrokken partijen ongegrond verklaard. NV MESTRABEL werd niet in hoger beroep betrokken, zodat de beslissing van de eerste rechter ten aanzien van haar én ten aanzien van POSTALIA (in haar rechtsverhouding met NV MESTRABEL) geldt. Gezien de vordering

werd afgewezen, zal de eventuele tenuitvoerlegging ten aanzien van NV MESTRABEL enkel betrekking hebben op gerechtskosten. POSTALIA werd veroordeeld tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding ten aanzien van NV MESTRABEL.

Zowel bij een gegrondverklaring als een ongegrondverklaring van de vordering van POSTALIA lastens dhr. A en NIA zal de uitvoering van deze respectievelijke beslissing niet materieel onmogelijk zijn gelet op de beslissing van de eerste rechter ten aanzien van NV MESTRABEL.

(2) Betreffende het gebrek aan belang.

- 4.1.4. Dhr. A en NIA betwisten het belang in hoofde van POSTALIA daar zij NV MESTRABEL heeft overgenomen en haar (mede)bestuurder is geworden, terwijl haar vordering in eerste aanleg was gesteund op het middel dat de klantenlijsten werden doorgegeven aan haar grootste concurrent NV MESTRABEL (lastens wie dezelfde stakingsvorderingen werden gesteld).

Het hof neemt aan dat dhr. A en NIA opwerpen dat het belang van POSTALIA is verdwenen door de beweerde overname.

Het processuele belang behelst het voordeel dat de eiser met zijn vordering beoogt en waardoor zijn rechtstoestand kan worden gewijzigd of verbeterd en is verbonden met het voorwerp van de vordering, zoals omschreven bij het instellen ervan (art. 17, eerste lid Ger.W.). Het belang moet voorhanden blijven gedurende het verdere verloop van het geding. Valt het belang weg in de loop van het geding, dan verliest de vordering haar voorwerp (art. 17, eerste lid Ger.W.).

Het hoger beroep in civiele zaken is voorbehouden voor wie partij was in eerste aanleg en ingevolge de beslissing van de eerste rechter belangenschade lijdt; een partij lijdt belangenschade wanneer de eerste rechter een door haar ingestelde vordering geheel of gedeeltelijk afwijst dan wel een tegen haar gerichte vordering geheel of gedeeltelijk inwilligt (Cass. 29 februari 2024, R.W. 2023-24, afl. 38, 1499).

De vordering van POSTALIA lastens dhr. A en NIA werd afgewezen als ongegrond, zodat POSTALIA belang heeft bij het hoger beroep.

De mogelijke implicatie van de beweerde overname van NV MESTRABEL door POSTALIA op de stakingsvordering van POSTALIA lastens dhr. A en NIA behoort niet tot een onderzoek naar de ontvankelijkheid van de vordering, maar tot de gegrondheid ervan.

Het hoofdberoep is bijgevolg toelaatbaar.

4.1.5. In toepassing van artikel 1054 van het Gerechtelijk Wetboek is ook het incidenteel beroep toelaatbaar.

4.2. Gegrondeheid van het hoofd- en incidenteel beroep

A. Oorspronkelijke hoofdvordering van POSTALIA.

1. Ontvankelijkheid van de hoofdvordering.

4.2.1. Dhr. A en NIA vorderen de hoofdvordering onontvankelijk te verklaren, maar zij werpen geen middelen op die zouden leiden tot de onontvankelijkheid van de hoofdvordering.

De hoofdvordering wordt ontvankelijk verklaard.

2. Beoordeling ten gronde van de hoofdvordering.

2.1. Voorwerp van de hoofdvordering.

4.2.2. POSTALIA vordert:

- het bevel om het gebruik, verspreiding en opslag van klantgegevens te staken,
- het bevel om gegevens en bestanden van POSTALIA terug te bezorgen of te vernietigen,
- het bevel om een gedetailleerd overzicht te bezorgen van elk gebruik, elke verspreiding, elke opslag of bewaring van de gegevens,
- het bevel tot aanplakking en publicatie.

POSTALIA steunt haar vorderingen op de onrechtmatige verkrijging van bedrijfsgeheimen (art. XI.332/4, §1 WER), alsook op een inbreuk op 'andere (wettelijke en contractuele) bepalingen: art. 550 bis Sw., art. 1382 oud BW, art. VI.104 WER en schending van de contractuele confidentialiteit bepaald in art. 4 van de dienstverleningsovereenkomst.

POSTALIA werpt als grief op dat de eerste rechter zich heeft beperkt tot het toetsen van de feiten en de vaststellingen aan de wet bedrijfsgeheimen en dat de andere inbreuken compleet werden genegeerd.

4.2.3. De vordering van POSTALIA is een stakingsvordering en een vordering tot aanplakking en publicatie, alsook een vordering tot het verplichten om bepaalde handelingen te stellen (terugbezorgen/vernietigen van gegevens en bezorgen van een overzicht).

Artikel XVII.1 WER bepaalt dat de voorzitter van de ondernemingsrechtbank het bestaan vaststelt en de staking (stopzetting) beveelt van een zelfs onder het strafrecht vallende daad die een inbreuk uitmaakt op de bepalingen van het WER, onverminderd de bijzondere bepalingen met betrekking tot Boek VI WER in Boek XVII WER. De stakingsvordering heeft tot doel dat een *inbreuk op de bepalingen van het WER* wordt gestaakt.

POSTALIA steunt zich op art. I.17/1, ° WER en art. XI.332/4, §1 WER (onrechtmatige verkrijging van bedrijfsgeheimen) en art. VI.104 WER (oneerlijke marktpraktijk). Een inbreuk op deze bepalingen kan leiden tot een stakingsbevel o.g.v. respectievelijk art. XVII.21/1 WER en art. XVII.1 WER.

De daden die met een stakingsvordering worden gesanctioneerd, zijn buitencontractuele fouten. Contractuele tekortkomingen zijn uitgesloten van de vordering tot staking. Een contractuele tekortkoming kan slechts het voorwerp zijn van een stakingsbevel indien ze 'op zich', met name tezelfdertijd en onafhankelijk van de overeenkomst, hetzij een onrechtmatige verkrijging van bedrijfsgeheimen, hetzij een schending oplevert van het verbod met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daden te stellen én indien die extracontractuele fout andere dan aan de contractuele wanprestatie te wijten schade veroorzaakt (cf. samenloopverbod). (G. STRAETMANS en R. STEENNOT, "Hoofdstuk II - Vordering tot staking", in *Handboek consumentenbescherming en marktpraktijken*, 1e editie, Brussel, Intersentia, 2023, 777-778, nr. 1036).

POSTALIA kan haar stakingsvordering niet louter steunen op de contractuele tekortkoming. Een inbreuk op de bepalingen van het WER blijft vereist.

Hetzelfde geldt voor wat betreft de opgeworpen strafrechtelijke inbreuk, die tevens een inbreuk moet uitmaken op een bepaling van het WER om de stakingsvordering te doen slagen.

Verder is de stakingsrechter onbevoegd om schadevergoeding toe te kennen en om maatregelen uit te spreken die verband houden verband met beweerde schade. POSTALIA kon haar stakingsvordering voor de d.d. voorzitter van de ondernemingsrechtbank niet steunen op art. 1382 oud BW. De toepassing van art. 1382 oud BW heeft tot doel integrale vergoeding te verkrijgen voor geleden schade. Hiervoor is de bodemrechter bevoegd.

De stakingsrechter kan evenmin maatregelen opleggen tot herstel van de schade die door de inbreuk wordt berokkend. (P. MAEYAERT, *De handelsnaam*, 1^e editie, Brussel, Intersentia, 2021, 225, nr. 552).

POSTALIA werpt ten onrechte als grief op dat de eerste rechter niet alle rechtsgronden heeft beoordeeld, behoudens de beoordeling van de stakingsvordering op grond van art. VI.104 WER. Gezien POSTALIA haar vordering tevens steunde op deze algemene bepaling van oneerlijke marktpraktijken, diende deze rechtsgrond beoordeeld te worden.

2.2. Stakingsvordering op grond van de onrechtmatige verkrijging van bedrijfsgeheimen.

4.2.4. Conform art. I.17/1 WER is een bedrijfsgeheim informatie die voldoet aan de navolgende cumulatieve voorwaarden:

- a) een bedrijfsgeheim is geheim in die zin dat zij, in haar geheel dan wel in de juiste samenstelling en ordening van haar bestanddelen, niet algemeen bekend is bij of gemakkelijk toegankelijk is voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie.

Het geheime karakter moet beoordeeld worden vanuit het oogpunt van de betreffende beroepskring en niet vanuit het oogpunt van een iemand die hieraan vreemd is.

- b) ze bezit handelswaarde omdat zij geheim is.

De geheime informatie moet geen handelswaarde 'op zich' bezitten. Het is noodzakelijk, maar ook voldoende, dat zij een concurrentieel voordeel aan de houder ervan bezorgt zodat deze laatste een commercieel belang heeft de informatie geheim te houden.

- c) de informatie is door de persoon die daarover rechtmatig beschikt onderworpen aan redelijke maatregelen om deze geheim te houden, gezien de omstandigheden.

Of er sprake is van redelijke maatregelen om de informatie geheim te houden moet geval per geval in concreto beoordeeld worden, rekening houdend met de concrete omstandigheden van het geval.

(i.v.m. de voormelde voorwaarden zie H. VANHEES, *Handboek intellectuele rechten*, 1^e editie, Brussel Intersentia, 2020, p. 756-758).

4.2.5. POSTALIA weerhoudt de gedownloadte klantenlijsten en klantgegevens als bedrijfsgeheimen.

PAGE 01-00003980195-0013-0024-01-01-4

De eerste rechter ging over tot aanstelling van een gerechtsdeskundige. Uit de overwegingen in het vonnis van 2 juni 2021 (niet het voorwerp van het hoger beroep) blijkt dat dhr. A en NIA ontkenden dat er sprake was van onregelmatigheden.

De gerechtsdeskundige stelde vast dat er in de periode, volgend op het dienstverband van dhr. A bij POSTALIA tot 12 januari 2021, verschillende keren werd ingelogd op de POSTALIA database bij TEAMLEADER met het account van dhr. A, dit zowel vanop zijn privéadres als vanop het adres van NV MESTRABEL en vanop het adres van dhr. C.

De gerechtsdeskundige steunde zich hiervoor op de navolgende vaststellingen:

- op 17 oktober 2020:
  - er werd tweemaal kort achter elkaar ingelogd met het account van dhr. A vanaf de woonplaats van dhr. C,
  - er werd een export aangemaakt om 23u32 die 1812 lijnen bevatte (1 lijn=1 bedrijf) met verschillende 'getitelde' informatiekolommen (zie opsomming op p. 13 van het deskundigenverslag) en voor 1634 klanten is de login en het paspoort voor het klantenportaal beschikbaar en leesbaar,
  - er werd een export aangemaakt om 23u33 die 1639 lijnen bevatte met dezelfde informatievelden als het eerste bestand en er zijn 47 logins en paswoorden ingevuld; het zijn niet dezelfde klantnamen als in de bovenstaande export.

- op 31 december 2020:
  - er werd tweemaal ingelogd en in beide sessies werden exports gedaan, in totaliteit werden 5 exports gedaan,
  - export om 14u36 bevat 369 lijnen met informatie zoals opgesomd op p. 14 van het deskundigenverslag, zijnde identificatie- en contactgegevens (telefoon-e-mail) en huidige werkwijze, het criterium voor selectie leek niet geografisch gebonden,
  - export om 14u37 bevat 147 lijnen met dezelfde informatieverdeling als hoger, de bedrijven lijken allen in regio Vlaams-Brabant te liggen,
  - export om 14u38 bevat 12 lijnen met dezelfde informatieverdeling als hoger, de bedrijven lijken allen in regio Waals Brabant te liggen,
  - export om 14u38 bevat 17 lijnen met dezelfde informatieverdeling, de bedrijven lijken in de provincie Namen te liggen,
  - export om 14u56 bevat 26 lijnen met dezelfde informatieverdeling, de bedrijven lijken in de provincie Luik te liggen.

- op 21 februari 2020, vallend binnen dienstverband van dhr. A:
  - export om 19u29 bevat 14857 bedrijven met informatie zoals opgesomd op p. 15 van het deskundigenverslag (identificatiegegevens en sector).

POSTALIA weerhoudt een login op 13 december 2020 vanuit de privéwoning van dhr. A, met verwijzing naar p. 6 en 12 van het eindverslag en het proces-verbaal van vaststelling van de gerechtsdeurwaarder (stuk 12 Postalia). De gerechtsdeskundige weerhield deze datum niet in zijn verslag. Op p.12 van het eindverslag werd een tabel opgenomen waarin een login voor het account van dhr. A werd weerhouden op 13 december 2020 om 14u12, 14u30 en 19u53 en onder de kolom 'wat' werd de actie vermeld die ingelogd werd door TEAMLEADER (zie p.9 deskundigenverslag). Deze actie vermeldde drie keer 'export klanten'. De gerechtsdeskundige weerhield deze export niet, zodat het hof aanneemt dat hij de inhoud van de export bestanden niet kon vaststellen. Gezien de deskundige geen kennis heeft kunnen nemen van de bestanden, kan met de inhoud van deze downloads geen rekening worden gehouden.

- 4.2.6. De door een deskundige gedane vaststellingen, dit zijn de precieze door hem in het kader van zijn opdracht persoonlijk vastgestelde feiten, hebben een authentieke bewijswaarde, die enkel door de instelling van de valsheidsprocedure kan worden ontkracht. Het uit deze vaststellingen door de deskundige afgeleide advies heeft daarentegen geen bijzondere bewijswaarde, maar wordt vrijelijk door de rechter beoordeeld (Cass. 4 september 2023, *P&B* 2024, afl. 1, 9; Cass. 22 oktober 2013, *T.B.O.* 2019, afl. 1, 26 met noot T. TOREMANS, "De authentieke bewijswaarde van vaststellingen van de gerechtsdeskundige terug van weggeweest."

Deze bijzondere bewijskracht wordt beperkt tot materiële en precieze feiten die geenszins beoordelingen inhouden. Het moet gaan om vaststellingen en niet om adviezen (VAN DEN BERGH, B., *Gerechtigd deskundigenonderzoek in burgerlijke zaken*, in Reeks 'Algemene Praktische Rechtsverzameling', Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, 2019, 367-368, nr. 619-620).

Het hof weerhoudt de hogere feitelijke en materiële vaststellingen als vaststellingen met een authentieke bewijswaarde. De gerechtsdeskundige heeft materiële vaststellingen gedaan omtrent het inloggen met het account van dhr. A op de database van POSTALIA bij TEAMLEADER voor wat betreft datum, uur, plaats, alsook omtrent het exporteren van bestanden (tijdstip, hoeveelheid) én omtrent de inhoud van de bestanden (vermelde informatie in de gedownload excelbestanden). De gerechtsdeskundige heeft géén specifieke gegevens van bedrijven opgenomen in zijn verslag, maar uit de vermelding van de titels van de informatie kan de aard van de informatie worden afgeleid. Uit de inhoud van het verslag blijkt dat de

gerechtsdeskundige zelf wel kennis heeft genomen van de inhoud van de gedownloadte bestanden.

Het hof acht zich door de inhoud van het deskundigenverslag voldoende voorgelicht om te oordelen of al dan niet voldaan is aan de voorwaarde van geheime informatie die een handelswaarde heeft. Er is geen noodzaak om over te gaan tot toepassing van artikel 872bis Ger.W.

Uit het deskundigenverslag blijkt dat de door dhr. A geëxporteerde bestanden informatie bevatten over bedrijven die niet louter beperkt zijn tot de identificatie- en contactgegevens van deze bedrijven gezien als informatietitel o.a. werd vermeld 'huidige werkwijze', 'korting', 'kostencenters', 'volume' en niet in het minst de login en paswoordgegevens van respectievelijk 1634 en 47 bedrijven (cf. p.13 deskundigenverslag). Deze bedrijven behoorden tot het cliënteel van POSTALIA. Dergelijke gegevens zijn niet algemeen bekend bij de desbetreffende beroepskring, noch kunnen zij gemakkelijk rechtmatig in het bezit komen van deze informatie. Het betreft geheime informatie.

Uit het deskundigenverslag blijkt verder dat de gedownloadte bestanden door dhr. A specifiek werden geselecteerd, bv. op regio (cf. p.14 deskundigenverslag), zodat de door POSTALIA verzamelde gegevens konden geraadpleegd worden door bepaalde criteria te selecteren. De gerechtsdeskundige vermoedt dat er tevens lijsten zijn met 'prospects/ex-klanten', maar dit werd door hem niet daadwerkelijk vastgesteld.

Het enkele feit dat de gegevens die bij bepaalde bedrijven werden vermeld, door éénieder kunnen opgezocht worden, neemt niet weg POSTALIA in haar database gegevens van bedrijven heeft verzameld en verwerkt op dergelijke wijze zodat al deze informatie in haar geheel, zoals samengesteld en geordend, dient bekeken te worden om te oordelen of er al dan niet sprake is van geheime informatie.

Wanneer de verschillende onderdelen van informatie wel afzonderlijk algemeen bekend zijn of gemakkelijk toegankelijk voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie, maar niet in hun combinatie (als geheel), dan blijft de informatie als geheel nog geheim (H. VANHEES, *Handboek intellectuele rechten*, 1e editie, Brussel Intersentia, 2020, p. 756-757).

In casu is hiervan sprake. De database van POSTALIA, bevatte samengestelde en geordende gegevens van bedrijven waarbinnen zeer gericht kon gezocht worden, was niet als dusdanig algemeen bekend of gemakkelijk verkrijgbaar. De inhoud van de database van POSTALIA bij TEAMLEADER en aldus de door dhr. A en NIA gedownloadte lijsten dienen als geheim beschouwd te worden.

In de dienstverleningsovereenkomst hadden partijen overigens de klantenlijsten als ‘vertrouwelijke informatie’ beschouwd (cf. art. 4 – stuk 1 Postalia).

- 4.2.7. De voorwaarde dat de informatie handelswaarde bezit omdat ze geheim is, houdt in dat het zowel noodzakelijk als voldoende is dat de informatie de houder ervan een *concurrentieel voordeel* biedt, zodat de houder een commercieel belang heeft om de informatie geheim te houden (H. VANHEES, “De nieuwe wettelijke regeling betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen”, *R.W.* 2018-2019, afl. 42, 1644).

De verzameling van de data door POSTALIA in een gegevensbank houden een concurrentieel voordeel in gezien dit de opzoeken mogelijk maakt en vergemakkelijkt. Dergelijke gegevensverzameling impliceert op zich inspanningen en investering van middelen. Zij kan gebruik maken van het kant- en klare klantenbestanden, alsook van gegevens van geprospecteerde bedrijven waardoor tijd wordt gewonnen en kosten bespaard bij de opbouw van een klantenbestand. De informatie van POSTALIA bezit handelswaarde.

POSTALIA maakt terecht de vergelijking met ondernemingen die een businessmodel hebben gecreëerd rond het verzamelen van bedrijfsgegevens.

- 4.2.8. De voorwaarde van redelijke maatregelen komt in essentie neer op het proactief nemen van bepaalde maatregelen die toelaten informatie geheim te houden, wat een middelenverbintenis betreft. De houder van bedrijfsinformatie moet naar zijn best vermogen maatregelen van contractuele, technische of fysieke aard tot stand brengen om zijn bedrijfsinformatie geheim te houden. Dit betreft een beoordeling in concreto (D. LINDEMANS en M. MARIANO, “Belgische rechtspraak inzake bedrijfsgeheimen: 10 vragen (en antwoorden) na 1.000 dagen nieuwe wet”, *ICIP-Ing. Cons.* 2020, 607).

Hierbij kunnen verschillende aspecten in overweging worden genomen, zoals juridische maatregelen (bijv. contractuele geheimhoudingsverplichtingen), fysieke beveiligingsmechanismen (bijv. kluisen en clean desk policies), virtuele beveiligingsmaatregelen (bijv. databeveiliging op servers) en organisatorische maatregelen (bijv. toegangsbeheer en het aanstellen van een verantwoordelijke voor vertrouwelijkheid).

POSTALIA houdt voor dat zij redelijke maatregelen heeft genomen door in de dienstverleningsovereenkomst met NIA een uitgebreide vertrouwelijkheidsclausule op te nemen die tevens gold ná beëindiging van de overeenkomst (art. 4, alinea’s 5 en 6 overeenkomst – stuk 1 Postalia).

Dhr. A en NIA werpen op dat dhr. A nog steeds medebeheerder was in januari 2021, dat nooit enige maatregel werd genomen om de informatie geheim te houden door bv. de toegang van dhr. A (en andere leden) te verwijderen en dat een beëindiging in wederzijds akkoord is gebeurd waarin uitdrukkelijk afstand werd gedaan van elke contractuele en andere vordering tot schadevergoeding, zodat afstand werd gedaan van de vertrouwelijkheids- en niet-concurrentieclausule.

Het hof sluit zich aan bij het oordeel van de eerste rechter dat de informatie in theorie beveiligd was door de confidentialiteitsclausule in de dienstverleningsovereenkomst en door het feit dat de informatie versleuteld en enkel mits individuele gebruikersgegevens, wachtwoord en login kon geraadpleegd worden. Tijdens de contractuele relatie tussen partijen had NIA via dhr. A toegang tot de database en tijdens deze duur waren zij gebonden aan de confidentialiteitsclausule.

Ná het beëindigen van de contractuele relatie tussen partijen voorzag de dienstverleningsovereenkomst dat de confidentialiteitsverplichting behouden bleef voor NIA en dhr. A. Tussen partijen werd echter een akkoord gesloten tot wederzijdse beëindiging van de relatie tussen partijen. De inhoud en de draagwijdte van deze overeenkomst wordt door beide partijen anders ingevuld en het behoort niet aan het hof om in het kader van de stakingsvordering hierover te oordelen. De beëindiging van de overeenkomst diende voor POSTALIA een element te zijn waarmee zij rekening diende te houden bij de beveiliging van haar bedrijfsgeheimen, dit temeer gezien de overeenkomst voorzag in een afstand van *“alle rechten in het kader van de wet op de dienstverleningsovereenkomsten en van elke contractuele en andere vorderingen tot schadevergoeding op basis van welke wetgeving ook.”* (stuk 2 Postalia). In dergelijke omstandigheden kon POSTALIA zich er na de beëindiging van de overeenkomst met NIA niet toe beperken om als redelijke maatregel te steunen op de confidentialiteitsclausule.

Dergelijke maatregel kon eenvoudig genomen worden door de logingegevens van dhr. A te wijzigen of te verwijderen, evenals de logingegevens van andere aangestelden die de onderneming verlaten hadden.

De door POSTALIA opgeworpen middelen dat zij voor haar klantenbeheer niet meer werkte met TEAMLEADER en dat tussen partijen zou zijn afgesproken dat NIA het nodige zou doen om het klantenbeheer bij TEAM LEADER af te sluiten (met verwijzing naar interne communicatie met dhr. A – stuk 15 Postalia), doen geen afbreuk aan het gebrek aan redelijke maatregelen. Het kwam toe aan POSTALIA om minstens te verifiëren of en welke toegangen tot beveiligde informatie een aangestelde nog heeft op het ogenblik dat de samenwerking wordt beëindigd, zodat de nodige maatregelen kunnen genomen worden. In de hoger aangehaalde

omstandigheden volstaat een confidentialiteitsbeding in de dienstverleningsovereenkomst niet.

POSTALIA toont niet aan dat alle voorwaarden van art. I.17/1 WER zijn vervuld, zodat zij zich niet kan steunen op art. XI.332/4, §1 WER (onrechtmatige verkrijging van bedrijfsgeheimen). De stakingsvordering in toepassing van art. XVII.21/1 WER werd terecht afgewezen als ongegrond.

2.3. Stakingsvordering op grond van oneerlijke handelspraktijken.

4.2.9. POSTALIA verwijt aan dhr. A en NIA een inbreuk op art. IV.104 WER door wederrechtelijk toegang te nemen tot het systeem van een voormalige opdrachtgever om zo klantenlijsten te downloaden, waardoor schade werd toegebracht aan haar beroepsbelangen.

4.2.10. Om een eerlijke mededinging te verzekeren, verbiedt artikel VI.104 WER ondernemingen om daden te stellen die strijdig zijn met de eerlijke marktpraktijken en de beroepsbelangen van één of meer andere ondernemingen potentieel of werkelijk schaadt. Een inbreuk op art. VI.104 WER vereist een fout, (potentiële) schade en een causaal verband tussen beide. Een handeling in strijd met de algemene zorgvuldigheidsverplichting waaraan elke voorzichtige onderneming zich dient te houden, maakt een fout uit.

Het consulteren en het zich toe-eigenen van vertrouwelijke informatie is op zich geen schending van artikel VI.104 WER. Dit wordt het pas indien het gepaard gaat met gedragingen die een oneerlijke marktpraktijk uitmaken (H. VANHEES, o.c., 1^e editie, Brussel, Intersentia, 2020, p. 796).

4.2.11. Het hof verwijst naar hogere uiteenzetting. Dhr. A heeft zich na de beëindiging van de dienstverleningsovereenkomst en ondanks de kennis dat de informatie vertrouwelijk was, toegang verschaft tot de klantengegevens via inloggegevens waarover hij beschikte n.a.v. en tijdens zijn samenwerking met POSTALIA. Dhr. A was er zich van bewust of diende dit minstens te zijn dat het niet deactiveren of verwijderen van de toegang berustte op een onvoorzichtigheid/nalatigheid bij POSTALIA. POSTALIA toont aan dat dhr. A zich op onrechtmatige wijze toegang heeft verschaft tot haar klantengegevens in TEAMLEADER én dat bestanden werden geëxporteerd en dus toegeëigend door dhr. A en NIA.

4.2.12. POSTALIA dient aan te tonen dat er sprake is van een oneerlijke marktpraktijk die de beroepsbelangen kan schaden. Onder *potentiële schade* aan beroepsbelangen wordt begrepen alle gedragingen die de normale uitoefening van de activiteit van de

onderneming kunnen belemmeren en kunnen schaden. Dat potentiële schade volstaat, betekent niet dat er geen oorzakelijk verband moet bestaan tussen de inbreuk op de eerlijke handelsgebruiken en de actuele of potentiële schade aan beroepsbelangen.

POSTALIA werpt op dat de handelingen van dhr. A en NIA schade kunnen toebrengen aan haar beroepsbelangen daar de informatie éénieder en in het bijzonder een concurrent, in staat kunnen stellen het cliënteel van POSTALIA doelgericht te benaderen met mogelijk klantenverlies en omzetverlies tot gevolg, alsook dat het bemachtigen van logingegevens en wachtwoorden van cliënteel tot reputatieschade kan leiden.

Dhr. A en NIA wijzen er op dat de procedure initieel gericht was lastens hen én lastens NV MESTRABEL en dat POSTALIA opwierp dat de gedownloade lijsten aan NV MESTRABEL zouden overgedragen zijn, terwijl op heden NV MESTRABEL werd overgenomen door POSTALIA zodat zij haar grootste en enigste noemenswaardige concurrent heeft 'uitgeschakeld'. Dit middel ten gronde impliceert dat dhr. A en NIA betwisten dat er (potentiële) schade is in hoofde van POSTALIA.

Het hof stelt vast dat POSTALIA hierover stilzwijgend blijft.

Dhr. A en NIA leggen outprints voor uit de kruispuntbank der ondernemingen (stukken 5 dhr. A) waaruit blijkt dat de bestuurder van POSTALIA sedert 29 december 2023 (mede)bestuurder is van NV MESTRABEL en dat de vaste vertegenwoordiger van deze bestuurder tevens vaste bestuurder is van een andere (mede)bestuurder (cf. stuk 5b en 5c dhr. A). Dhr. A en NIA leggen in hun stukkenbundel de stukken van NV MESTRABEL voor waaruit blijkt dat er onderhandelingen waren tussen POSTALIA en NV MESTRABEL betreffende de koop door POSTALIA van aandelen in NV MESTRABEL (cf. volmacht binnen POSTALIA, ondertekende geheimhouding, e-mailverkeer tussen de betrokkenen).

POSTALIA verwijst in conclusie (op p. 7, nr. 5) naar het delen van klantgegevens met NV MESTRABEL, haar grootste concurrent, en het vermoeden dat deze gegevens ook daadwerkelijk werden gebruikt gezien verschillende van haar klanten systematisch werden gecontacteerd met lagere tarieven. Als schending van haar beroepsbelangen weerhoudt zij dat een concurrent doelgericht haar cliënteel kon benaderen met mogelijk klantenverlies en omzetverlies tot gevolg.

Deze door POSTALIA opgeworpen (potentiële) schade, waarop haar stakingsvordering was gesteund, is niet meer actueel gezien NV MESTRABEL niet meer als concurrent kan beschouwd worden (cf. het bestuur van POSTALIA en het bestuur van NV MESTRABEL sedert december 2023). POSTALIA toont niet aan tot welke (potentiële) schade van haar beroepsbelangen de gedownloade klantenlijsten,

nog kan leiden en welke ondernemingen desgevallend een concurrentieel voordeel zouden kunnen hebben. De algemene beweringen in haar conclusie volstaan hiertoe niet.

4.2.13. POSTALIA werpt tevens op dat het bemachtigen van logingegevens en wachtwoorden van cliënteel tot reputatieschade kan leiden.

Op het ogenblik dat POSTALIA vaststelde of vermoedde dat een derde toegang had tot haar klantengegevens, kan aangenomen worden dat zij aan haar cliënteel heeft verzocht om het wachtwoord te wijzigen teneinde elke toegang door een derde te verhinderen. Dat POSTALIA hierdoor reputatieschade kon lijden, is niet aangetoond gezien het niet ongebruikelijk is dat paswoorden op regelmatige tijdstippen worden gewijzigd.

Bovendien heeft een stakingsvordering voor het gebruik van deze gegevens geen enkel nut meer gezien deze gegevens op heden, meer dan 4 jaar na de feiten, niet meer actueel zullen zijn.

4.2.14. De stakingsvordering op grond van art. IV.104 WER wordt afgewezen als ongegrond.

B. Oorspronkelijke tegenvordering van dhr. A en NIA.

4.2.15. Dhr. A en NIA tekenen incidenteel beroep aan tegen de afwijzing van de stakingsvordering op grond van art. VI.104 WER en art. VI.105, 10° WER.

Dhr. A en NIA weerhouden in hoofde van POSTALIA de oneerlijke marktpraktijk van slechtmaking door het versturen door de raadsman van POSTALIA van een aangetekend schrijven aan dhr. B (bestuurder van BV IT'S NEMESIS en klant van NIA), gedateerd op 5 februari 2021. Dhr. A en NIA stellen dat zij ervan overtuigd zijn, minstens dat het niet uitgesloten is dat POSTALIA op dezelfde manier is tewerk gegaan/zal gaan ten aanzien van commerciële partners van NIA met het oog op slechtmaking van dhr. A en NIA.

POSTALIA wijst er op dat zij gericht die persoon aanschreef die, op zijn minst onrechtstreeks, betrokken was bij de illegale praktijken van dhr. A en NIA gezien zij sterke aanwijzingen had dat dhr. A en NIA de wederrechtelijk bekomen klantengegevens via dhr. B en BV IT'S NEMESIS (branding-agentschap van dhr. A en dhr. B) zou doorspelen aan NV MESTRABEL, de grootste concurrent van POSTALIA. Zij betwist dat de toepassingsvoorwaarden voor slechtmaking vervuld zijn.

- 4.2.16. In toepassing van artikel VI.104 WER is verboden elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad waardoor een onderneming de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden.

Het verbod op slechtmaking is een algemene norm van commercieel gedrag.

Slechtmaking veronderstelt dat er sprake is van een bijzonder schadelijke aanval op een onderneming, waardoor afbreuk wordt gedaan aan haar reputatie of aan de reputatie van haar producten, diensten of activiteiten, door een lasterlijke of eerroevende daad, of zelfs door een eenvoudige kritiek die toelaat haar te identificeren (Gent 9 mei 2022, *Jaarboek Marktpraktijken 2022*, 307; Gent 6 september 2021, *Jaarboek Marktpraktijken 2021*, afl. 1, 185). Het zwartmaken bestaat erin een *publieke mededeling* te doen die een gegeven of bewering bevat, een aanval te lanceren of kritiek te uiten die in de geest van derden afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid of aan de reputatie van een marktdeelnemer, van zijn producten, zijn diensten of zijn activiteiten. De slechtmaking kan uitdrukkelijk zijn, maar ook impliciet. In dit laatste geval volstaat het dat er bij het publiek geen twijfel kan bestaan wie gevisieerd wordt en wat wordt bedoeld.

- 4.2.17. Dhr. A en NIA weerhouden als slechtmaking een schrijven van de raadsman van POSTALIA aan dhr. B gedateerd op 5 februari 2021 (stuk 1 dhr. A), waarbij hij wordt verzocht om zich te onthouden van elke betrokkenheid bij de in het schrijven opgesomde feiten die POSTALIA weerhield lastens dhr. A en NIA (wederrechtelijke toegang tot informaticasysteem, ontvreemden van gegevens en delen van gegevens met derden).

Dit schrijven was gericht aan één geadresseerde, zodat dit *geen publieke mededeling* betrof. POSTALIA zet in haar conclusie uiteen om welke reden specifiek dhr. B werd aangeschreven door haar raadsman. Er is geen enkel bewijs, noch is er enige aanwijzing dat POSTALIA de 'mededeling' bij het publiek heeft verspreid of zou verspreiden.

Er was er geen sprake van een publieke mededeling, zodat dhr. A en NIA zich niet kunnen steunen op de oneerlijke marktpraktijk van slechtmaking.

- 4.2.18. De bovenstaande motivering brengt met zich dat alle overige (desgevallend ondergeschikte) middelen als ongegrond of irrelevant verworpen moeten worden.

De beslissing van de eerste rechter wordt bevestigd, zij het op andere gronden.

5. GERECHTSKOSTEN

- 5.1. POSTALIA vordert dat dhr. A en NIA zouden veroordeeld worden tot betaling van de gerechtskosten.

Dhr. A en NIA vorderen dat POSTALIA zou veroordeeld worden tot betaling van de gerechtskosten, met inbegrip van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg en in graad van beroep.

- 5.2. Het beroepen vonnis wordt bevestigd in zijn beschikkingen in de mate dat die worden bestreden, zij het (deels) op andere gronden.

De eerste rechter heeft correct geoordeeld over de gerechtskosten van de procedure in eerste aanleg gelet op het wederzijds (on)gelijk aldaar van de partijen.

- 5.3. In hoger beroep is zowel het hoofd- als het incidenteel beroep ongegrond. Gelet op dat aldus (eveneens) wederzijds (on)gelijk van POSTALIA enerzijds en van dhr. A en NIA anderzijds is het passend dat zij elk hun eigen kosten dragen, die dan ook geen begroting vergen. Vanuit die insteek zijn ze bij helften het rolrecht in hoger beroep verschuldigd aan de Belgische Staat.

6. DE BESLISSING

HET HOF,

- verklaart het hoofdberoep door BV POSTALIA toelaatbaar maar ongegrond.
- verklaart het incidenteel beroep door dhr. A en BV NIA toelaatbaar maar ongegrond.
- **Bevestigt** het bestreden vonnis van **21 december 2022** van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, zetelend zoals in kort geding, gekend onder A.R. nr. A/21/00341, zij het (deels) op andere gronden.
- zegt voor recht dat BV POSTALIA BELGIUM enerzijds en dhr. A en BV NIA anderzijds gehouden zijn tot betaling van de eigen kosten van het geding in beroep, zodat deze niet worden begroot,
- veroordeelt BV POSTALIA BELGIUM en dhr. A/BV NIA tot betaling aan de Belgische Staat, na uitnodiging, van de helft van het rolrecht ten bedrage van 400,00 euro, hetzij 200,00 euro, met dien verstande dat dhr. A gehouden is tot betaling van 100,00 euro en BV NIA tot betaling van 100,00 euro van het rolrecht van 400,00 euro.

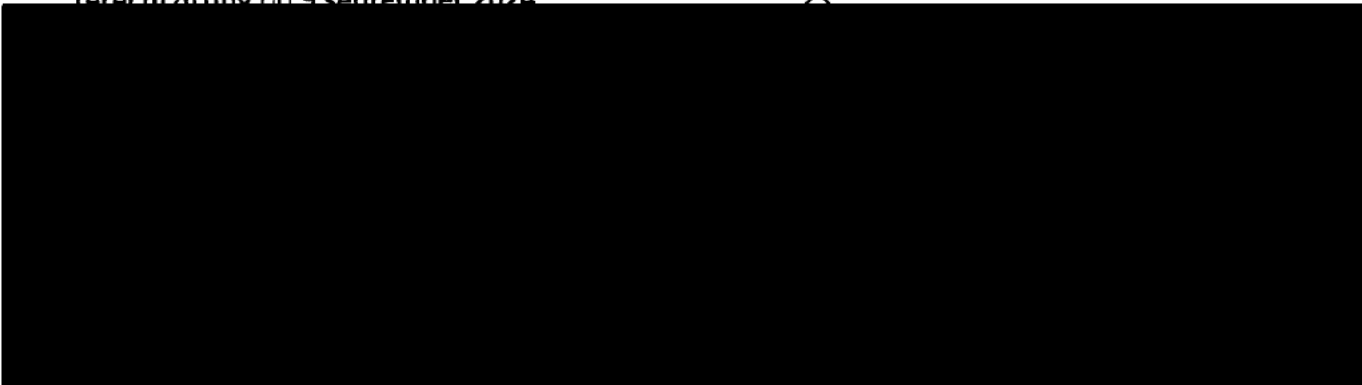

Aldus gewezen door de **zevende collegiale kamer**, van het hof van beroep te Gent, zetelend in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

- [REDACTED] kamervoorzitter,
- [REDACTED] raadsheer,
- [REDACTED] raadsheer,

bijgestaan door:

- [REDACTED] griffier,
en vervroegd uitgesproken door de kamervoorzitter van de zevende kamer in **openbare terechtzitting op 9 september 2024**

Eensluidend verklaarde kopie

Afgeleverd aan: FOD Economische Zaken, Algemene Directie

art. Intellectuele rechten

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Gent, 10-09-2024

